



**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 24 października 2022 r.

Opinia do ustawy o Centralnym Azylu dla Zwierząt

(druk nr 827)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest uregulowanie kwestii dotyczących czasowego przetrzymywania zwierząt oraz zapewnienia należytej opieki zwierzętom, które zostały zatrzymane w trakcie kontroli granicznych lub interwencji organów ścigania, stanowiących przedmiot postępowań sądowych (w szczególności karnych i wykroczeniowych) lub administracyjnych (w tym celnych), a także zwierząt, które zabłąkały się lub uciekły. Do zwierząt tych zalicza się zwierzęta należące do:

- 1) inwazyjnych gatunków obcych;
- 2) gatunków CITES;
- 3) gatunków niebezpiecznych;
- 4) gatunków chronionych;
- 5) gatunków obcych;
- 6) gatunków dzikich zwierząt;
- 7) zwierząt uzyskanych w wyniku krzyżowania gatunków, o których mowa w art. 119a ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Osiągnięciu tego celu ma służyć utworzenie nowego podmiotu – Centralnego Azylu dla Zwierząt, zwanego dalej „Centralnym Azylem”.

Ustawa określa zadania oraz organizację Centralnego Azylu oraz zasady przyjmowania zwierząt do Centralnego Azylu i postępowania z nimi w czasie pobytu w tym podmiocie.

Ustawa zmienia:

- 1) ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt;
- 2) ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o rzeczach znalezionych;
- 5) ustawę z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych.

Ustawa zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące związane z proponowanymi w niej zmianami (art. 32–35).

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., z wyjątkiem art. 29 pkt 1, art. 33, art. 34 i art. 36, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (art. 37).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 18 lipca 2022 r. (druk sejmowy nr 2480).

W dniu 20 lipca 2022 r. projekt ustawy został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 14 września 2022 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 2602).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 63. posiedzeniu Sejmu w dniu 5 października 2022 r. Projekt ustawy został ponownie skierowany do Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, która w dniu 6 października 2022 r. przedstawiła do niego dodatkowe sprawozdanie (druk nr 2602–A).

Sejm uchwalił ustawę na 63. posiedzeniu w dniu 6 października 2022 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 315 posłów, przy 15 głosach przeciw i 110 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi o charakterze konstytucyjnym, europejskim i systemowym

1. W art. 2 pkt 5 ustawy użyto błędnych określeń – „inwazyjny gatunek obcy **stanowiący** zagrożenie dla Unii” oraz „inwazyjny gatunek obcy **stanowiący** zagrożenie dla Polski”. Należy zaznaczyć, że art. 2 pkt 7 i art. 23 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 1143/2014

oraz art. 3 pkt 3 i art. 4 ust. 1 ustawy o gatunkach obcych zawierają definicję odpowiednio określenia „inwazyjny gatunek obcy **stwarzający** zagrożenie dla Unii”, oraz określenia „inwazyjny gatunek obcy **stwarzający** zagrożenie dla Polski”.

W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 2 w pkt 5 wyrazy „stanowiący zagrożenie dla Unii” zastępuje się wyrazami „stwarzający zagrożenie dla Unii” oraz wyrazy „stanowiący zagrożenie dla Polski” zastępuje się wyrazami „stwarzający zagrożenie dla Polski”.

2. Wątpliwości budzą przepisy art. 7 ust. 8 i 9 ustawy. Z art. 7 ust. 1 wynika, że prośba o udzielenie zgody na przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu, w przypadkach, o których mowa w 4 pkt 2 i 3, może zostać złożona w formie **ustnej** lub pisemnej. Zgodnie z art. 7 ust. 3 zgodę na przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu udziela się w formie **protokołu przyjęcia, o którym mowa w ust. 6**. Przepis art. 7 ust. 6 stanowi, że Dyrektor Centralnego Azylu **odmawia udzielenia zgody** na przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu **w formie protokołu odmowy przyjęcia**. Przepisy art. 7 ust. 8 i 9 stanowią natomiast, że Dyrektor Centralnego Azylu przekazuje składającemu prośbę o przyjęcie zwierzęcia taki protokół, wraz z uzasadnieniem zawierającym odniesienie się do powodów podjęcia negatywnej decyzji, **tylko jeżeli prośba taka została złożona w formie pisemnej**. Fakt, że protokół odmowy przyjęcia zwierzęcia do Centralnego Azylu, w tym uzasadnienie takiej odmowy, nie są przekazywane podmiotowi składającemu prośbę **w formie ustnej**, budzi wątpliwości w kontekście określonych w **art. 32 Konstytucji zasady równości wobec prawa (art. 32 ust. 1) i zakazu dyskryminacji (art. 32 ust. 2)**. Różnego traktowania podmiotów znajdujących się w takiej samej sytuacji (zgłaszających prośbę o przyjęcie zwierzęcia) nie powinno się bowiem uzależniać wyłącznie od formy złożonej przez nich prośby. Z art. 7 ust. 7 pkt 2 wynika, że Centralny Azyl powinien dysponować nazwą, siedzibą i adresem albo imieniem, nazwiskiem, miejscem zamieszkania i adresem składającego prośbę o przyjęcie zwierzęcia, niezależnie od tego czy jest ona składana ustnie czy pisemnie.

W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 7:

- a) w ust. 8 skreśla się wyrazy „, o ile została złożona w formie pisemnej”,

- b) w ust. 9 skreśla się wyrazy „Jeżeli prośba o przyjęcie zwierzęcia została złożona w formie pisemnej,”.
3. Wątpliwości budzi art. 7 ust. 7 ustawy. Wskazuje on, że protokół odmowy przyjęcia zwierzęcia do Centralnego Azylu zawiera m.in. dane składającego prośbę o przyjęcie zwierzęcia, takie jak: nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres. Powstaje więc pytanie, w jaki sposób Centralny Azyl wchodzi w posiadanie tych danych, będących zresztą danymi osobowymi. Należy bowiem zwrócić uwagę, że proponowane przepisy nie określają, w jaki sposób Centralny Azyl wchodzi w ich posiadanie. Mając więc na uwadze wymogi **art. 51 Konstytucji**, dotyczące ujawniania informacji dotyczących osób, w tym ust. 1 stanowiący, że „Nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego osoby.”, za niezbędne należy uznać uregulowanie tej materii w procedowanej ustawie, np. zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką.

Propozycja poprawki:

w art. 7 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Prośba zawiera nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres składającego prośbę o przyjęcie zwierzęcia.”.

4. Przepis art. 7 ust. 4 pkt 3 ustawy jest zbyt ogólny. Nakłada on na starostę obowiązek wystąpienia do innych organów prowadzących **właściwą** ewidencję, rejestr lub zbiór danych o udzielenie **informacji o poszukiwanym właścicielu lub posiadaczu zwierzęcia**. Nie określa natomiast, jakie to konkretnie organy powinny mu tę informację przesłać, jakie to ewidencje, rejestry lub zbiory danych należy w świetle tego przepisu rozumieć za właściwe (obecnie pozostawia się to do wyłącznej gestii starostów), nie określa czy organy, do których starosta wystąpi o przekazanie takich informacji mają obowiązek przekazania mu ich, w tym, w jakim terminie. Nie określa wreszcie, o udzielenie **jakich konkretnie informacji, dotyczących poszukiwanego właściciela lub posiadacza zwierzęcia**, może wystąpić starosta do innych organów oraz jaki jest sposób postępowania starosty i Dyrektora Centralnego Azylu z uzyskanymi w ten sposób danymi osobowymi. Ogólnikowość analizowanego przepisu może być uznana za nadmierną i budzącą wątpliwości w kontekście przepisów **art. 51 Konstytucji** przewidujących, że władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać

innych informacji o obywatelach, niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym (art. 51 ust. 2) oraz nakazujących określenie w ustawie zasad i trybu gromadzenia oraz udostępniania takich informacji (art. 51 ust. 5), a także przepisów z zakresu ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (**rozporządzenia RODO**). W związku z tym zaproponowanie ewentualnych poprawek w omawianym zakresie będzie możliwe po przedstawieniu wyjaśnień i merytorycznych propozycji przez przedstawiciela Rządu.

5. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 7 ust. 4 pkt 8 ustawy termin po upływie, którego zwierzę przyjęte do Centralnego Azylu staje się własnością Skarbu Państwa w kontekście pozostałych przepisów art. 7 ust. 4. Proponowany przepis ten stanowi, że jeżeli udzielono zgody na przyjęcie do Centralnego Azylu zwierzęcia, które się zbłąkało lub uciekło, to **w przypadku bezskutecznych prób ustalenia właściciela lub posiadacza zwierzęcia lub jego niezgłoszenia się na wezwanie do odbioru po upływie 60 od dnia przyjęcia zwierzęcia** do Centralnego Azylu zwierzę przechodzi na własność Skarbu Państwa. Należy bowiem zaznaczyć, o czym była już mowa wcześniej, że proponowane przepisy art. 7 ust. 4 są zbyt ogólnikowe i nie określają konkretnych terminów, w jakich poszczególne podmioty i organy mają obowiązek podejmować poszczególne działania, mające na celu ustalenie właściciela lub posiadacza zwierzęcia, np. w jakim terminie organy, do których występuje starosta są obowiązane przekazać mu wnioskowane informacje (art. 7 ust. 4 pkt 3), w jakim terminie wezwany właściciel lub posiadacz ma odebrać zwierzę (art. 7 ust. 4 pkt 6). Z uwagi na brak określenia takich terminów, na gruncie proponowanych przepisów możliwe jest więc, że działania te nie zostaną wykonane przed upływem **60 dni od dnia przyjęcia zwierzęcia do Centralnego Azylu**. Przepis przewidujący, że zwierzę staje się własnością Skarbu Państwa w przypadku niezgłoszenia się po niego właściciela lub posiadacza na wezwanie do odbioru **przy jednoczesnym braku ustalenia konkretnego terminu, w jakim odbiór ten ma nastąpić** należy uznać za zbyt daleko idące uproszczenie na gruncie wynikającej z **zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji) zasady określoności przepisów prawa i zasady zaufania**

do państwa i stanowionego przez nie prawa, określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu, określonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji zasady równości wobec prawa, czy określonej w art. 64 Konstytucji zasady ochrony własności. W związku z tym ewentualna propozycja poprawki w przedmiotowym zakresie będzie możliwa do zaproponowania po przedstawieniu wyjaśnień i merytorycznych propozycji przez przedstawiciela Rządu.

6. Przepis art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy, stanowiący, że zwierzę przetrzymywane przez Centralny Azyl może być przekazane wskazanym w nim podmiotom po wydaniu przez sąd orzeczenia o jego przypadku **na warunkach określonych w decyzji administracyjnej**, wydanej przez **uprawniony organ**, o którym mowa w art. 130 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, jest niezrozumiały.

Po pierwsze – powstaje pytanie, na jakiej podstawie prawnej ma być wydawana decyzja określająca warunki przekazywania zwierząt z Centralnego Azylu. Odniesienie się w omawianym przepisie do orzeczenia sądu o przypadku zwierzęcia oraz do organu, o którym mowa w art. 130 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, **sugeruje, że chodzi o decyzję administracyjną, o której mowa w art. 130 ust. 2 tej ustawy**. Należy więc zaznaczyć, że zgodnie z tym przepisem objęte jego regulacją okazy zwierząt, w zależności od tego, do jakiego gatunku należą, **podlegają przekazaniu podmiotom uprawnionym do ich utrzymywania, wyznaczonym decyzją administracyjną** odpowiednio przez ministra właściwego do spraw środowiska albo regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Przepis ten przewiduje **określenie w tej decyzji podmiotu, któremu ma być przekazane zwierzę. Nie przewiduje natomiast określenia w niej warunków, na których to przekazanie następuje**. Pamiętać należy, że podstawowy zakres decyzji administracyjnej określa art. 107 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Jest to: oznaczenie organu administracji publicznej, data wydania, oznaczenie strony lub stron, **powołanie podstawy prawnej**, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby wydającej decyzję. **Przepis art. 107 § 1 ust. 2 tego kodeksu przewiduje natomiast, że przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja**. Pamiętać również należy, że przepis stanowiący podstawę prawną do wydania decyzji określa, czy postępowanie administracyjne, w którym ma być ona wydana, jest wszczynane na wniosek czy

z urzędu (art. 61 § Kodeksu postępowania administracyjnego). **W związku z tym w art. 14 ust. 1 pkt 1 należy wskazać przepis przewidujący, że omawiana decyzja określa warunki, na jakich jest przekazywane zwierzę z Centralnego Azylu**, mając na uwadze, że organ władzy publicznej, zgodnie z określoną w **art. 7 Konstytucji**, zasadą legalizmu działa na podstawie i w granicach prawa, co stanowi odzwierciedlenie w określonej w **art. 6 Kodeksu postępowania administracyjnego** zasadzie praworządności (organ administracji publicznej działa na podstawie przepisów prawa). Podobnie rzecz się ma w przypadku warunków przekazania zwierząt z Centralnego Azylu, określanych w decyzji administracyjnej wydawanej przez organy, o których mowa w art. 36 ust. 2 i 3 ustawy o gatunkach obcych. Art. 36 ust. 2 przewiduje, że regionalny dyrektor ochrony środowiska właściwy ze względu na miejsce przetrzymywania gatunku obcego, którego przepadek orzekł sąd, wyznacza, w drodze decyzji, termin przekazania tego gatunku oraz podmiot spełniający określone w tym przepisie warunki, któremu zostanie ten gatunek przekazany. Przepis ust. 3 tego artykułu stanowi natomiast, że jeżeli nie można wyznaczyć takiego podmiotu, regionalny dyrektor ochrony środowiska zarządza, w drodze decyzji, na koszt skazanego albo ukaranego uśmiercenie zwierzęcia w warunkach uniemożliwiających rozprzestrzenianie się tego zwierzęcia, określając w tej decyzji termin uśmiercenia zwierzęcia.

Po drugie – niezrozumiałe jest, co należy rozumieć przez to, że zwierzę przetrzymywane w Centralnym Azylu jest przekazywane na warunkach **wynikających z art. 38 ust. 1–6 i 8 ustawy o ochronie zwierząt. Zatem jak?** Zaznaczyć należy, że przepisy art. 38 ust. 1–6 i 8 ustawy o ochronie zwierząt regulują postępowanie ze zwierzętami przekazywanymi przez organizacje społeczne, których statutowym celem jest ochrona zwierząt, **schroniskom dla zwierząt, gospodarstwom rolnym i ogrodom zoologicznym**. Są to więc warunki, które nie są adresowane do Centralnego Azylu. Jeżeli ustawodawca decyduje się na uregulowanie danej dziedziny spraw, w rozpatrywanym przypadku warunków, na jakich mają być przekazywane zwierzęta przetrzymywane w Centralnym Azylu, to poświęcony tej materii przepis powinien, zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa, czynić to w sposób wyczerpujący (§ 2 Zasad techniki prawodawczej, zasada określoności przepisów prawa) i zrozumiały dla adresatów (§ 6 Zasad techniki prawodawczej), a wskazywać, kto, w jakich

okolicznościach **i jak powinien się zachować** (§ 25 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej).

Reasumując, ewentualne propozycje poprawek w omawianym zakresie będą możliwe po przedstawieniu wyjaśnień i merytorycznych propozycji przez przedstawiciela Rządu.

7. Przepis art. 14 ust. 9 pkt 1 ustawy wymaga doprecyzowania polegającego na wskazaniu, jakie konkretnie zezwolenia podmiot, któremu jest przekazywane zwierzę ma obowiązek przekazać Dyrektorowi Centralnego Azyłu wraz z oświadczeniem potwierdzającym jego niekaralność. Może to nastąpić przez wskazanie nazwy takich zezwoleń albo przepisów, które się do nich odnoszą. Obecnie analizowany przepis wymaga przekazania przez taki podmiot **stosownych zezwoleń, o których mowa w przepisach ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o gatunkach obcych**. Nie jest rolą adresata proponowanej regulacji ustalanie, jakie to zezwolenia będą w tym przypadku **stosowne**, tylko racjonalnego ustawodawcy, działającego zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa. Propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

8. Przepis art. 14 ust. 9 pkt 2 ustawy jest niezrozumiały w zakresie, w jakim odnosi się **do kontroli** podmiotów, którym są przekazywane zwierzęta przetrzymywane w Centralnym Azyłu, **tj. kontroli przeprowadzanych przez regionalną dyrekcję ochrony środowiska, inspektorat sanitarny i Państwową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną**.
Po pierwsze, jeżeli chodzi o kontrole przeprowadzane przez regionalną dyrekcję ochrony środowiska – wydaje się, że na gruncie obowiązującego porządku prawnego kontrole takie są prowadzone przez **regionalnego dyrektora ochrony środowiska**. Wskazać należy, że zgodnie z art. 123 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – **regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niezespolonej, właściwym do realizacji zadań, o których mowa w art. 131 ust. 1 tej ustawy**, na obszarze województwa. Zgodnie z art. 124 przedmiotowej ustawy, **zadania te wykonuje on przy pomocy regionalnej dyrekcji ochrony środowiska, która jest państwową jednostką budżetową**. Ustawa ta nie określa natomiast zadań regionalnej

dyrekcji ochrony środowiska, w tym polegających na prowadzeniu przez nią jakichś kontroli.

Po drugie, jeżeli chodzi o kontrole przeprowadzane przez inspektorat sanitarny i Państwową Stację Sanitarно-Epidemiologiczną – należy wskazać, że proponowany przepis odwołuje się do podmiotów, które nie występują w obowiązującym porządku prawnym, w tym w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Objęta zakresem regulacji tej ustawy Państwowa Inspekcja Sanitarna została powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy, **do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie bieżącego nadzoru sanitarnego należy kontrola przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne.** Zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy, **zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonują następujące organy:**

- 1) **Główny Inspektor Sanitarny;**
- 2) **państwowy wojewódzki inspektor sanitarny**, jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie;
- 3) **państwowy powiatowy inspektor sanitarny**, jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie;
- 4) **państwowy graniczny inspektor sanitarny** dla obszarów przejść granicznych drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich, portów lotniczych i morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych.

Zgodnie z art. 10 ust. 4 i 7 oraz art. 15 1 i 3 tej ustawy, państwowy wojewódzki, państwowy powiatowy i państwowy graniczny inspektor sanitarny, nazywani w jej przepisach **państwowym inspektorem sanitarnym**, wykonują swoje zadania przy pomocy kierowanych przez siebie odpowiednio **wojewódzkich, powiatowych i granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych**, będących jednostkami budżetowymi, które **wykonują badania laboratoryjne w zakresie nadzoru sanitarnego.**

W świetle powyższego należy przyjąć, że kontrole, o których mowa w proponowanym przepisie, jeżeli są przeprowadzane, to przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz Państwową Inspekcję Sanitarną. Jeżeli tak, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 14 w ust. 9 w pkt 2 wyrazy „regionalną dyrekcję ochrony środowiska, inspektorat

sanitarny, Państwową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną” zastępuje się wyrazami „regionalnego dyrektora ochrony środowiska, Państwową Inspekcję Sanitarną”.

9. Przepis art. 14 ust. 9 pkt 2 ustawy nakłada na podmiot, któremu ma być przekazane zwierzę z Centralnego Azylu obowiązek przekazania Dyrektorowi Centralnego Azylu dokumentów pokontrolnych sporządzonych na podstawie kontroli przeprowadzonych przez odpowiednie instytucje – **jeżeli kontrole były przeprowadzone**. Przekazanie tych dokumentów stanowi więc jedną z przesłanek, która powinna być spełniona, aby zwierzę zostało przekazane. **Powstaje więc pytanie: W jaki sposób Dyrektor Centralnego Azylu będzie weryfikować, czy takie kontrole były prowadzone u podmiotu ubiegającego się o przekazanie zwierzęcia z Centralnego Azylu, w tym czy zostały przekazane mu wszystkie dokumenty pokontrolne przez taki podmiot?** Należy przy tym pamiętać, że zgodnie z określoną w **art. 7 Konstytucji** zasadą legalizmu, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, natomiast zgodnie z wywodzoną z zasady demokratycznego państwa prawa zasadą przyzwoitej legislacji ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw. Propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień i merytorycznych propozycji przez przedstawiciela Rządu.
10. Wątpliwości budzą przepisy art. 15 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy. **Jeżeli chodzi o art. 15 ust. 2 pkt 1** – przepis ten stanowi, że uśmiercenie zwierzęcia przyjętego do Centralnego Azylu wymaga zezwolenia wydanego **odpowiednio przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska albo regionalnego dyrektora ochrony środowiska** – w przypadku zwierząt należących do gatunków chronionych oraz gatunków zwierząt, o których mowa w art. 3 ust. 2. Z proponowanego przepisu nie wynika, w przypadku których zwierząt zezwolenie wydaje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a w przypadku, których regionalny dyrektor ochrony środowiska. Sugeruje to, że oba wskazane organy są właściwe w tych samych sprawach (mogą wydawać zezwolenia w stosunku do tych samych zwierząt). Takie rozwiązanie należy uznać za niedopuszczalne na gruncie określonej w **art. 7 Konstytucji** zasady legalizmu. W związku z tym w proponowanym przepisie należy dokonać zmiany, z której jednoznacznie będzie wynikać, który z tych organów jest właściwy dla zwierząt

należących do określonego gatunku, analogicznie do rozwiązania przyjętego w stosunku do ministra właściwego do spraw środowiska.

Jeżeli chodzi o art. 15 ust. 3 – stanowi on, że w przypadku, gdy zwierzę należy do gatunku chronionego i jednocześnie do gatunku CITES lub gatunku niebezpiecznego, zezwolenie na jego uśmiercenie wydaje minister właściwy do spraw środowiska po zasięgnięciu opinii **odpowiednio Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska albo regionalnego dyrektora ochrony środowiska**. Podobnie, jak wyżej, powstaje pytanie, w jakim przypadku minister będzie zasięgać opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, a w jakim regionalnego dyrektora ochrony środowiska. W związku z tym w przepisie tym należy określić, który z tych organów, w jakim zakresie, jest właściwy do zaopiniowania zezwolenia wydawanego przez ministra.

Propozycja poprawki:

w art. 15:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – w przypadku zwierząt należących do gatunków chronionych;”;

– dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce przetrzymywania zwierzęcia – w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 3 ust. 2;”;

b) w ust. 3 wyrazy „odpowiednio Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska albo regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce przetrzymywania zwierzęcia” zastępuje się wyrazami „Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska”;

c) w ust. 4 w pkt 1 skreśla się wyrazy „albo regionalny dyrektor ochrony środowiska”;

albo

w art. 15:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 3 ust. 2;”;

– dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

- „1a) regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce przetrzymywania zwierzęcia – w przypadku zwierząt należących do gatunków chronionych;”;
- b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „odpowiednio Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska albo”;
- c) w ust. 4 w pkt 1 skreśla się wyrazy „Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo”.

11. Przepis art. 19 pkt 4 ustawy stanowi, że ewidencja zwierząt przyjętych do Centralnego Azylu zawiera źródło pochodzenia zwierzęcia, w tym odebranie zwierzęcia **w wyniku cofnięcia zezwolenia**. Nie wyjaśnia jednak o cofnięcie, jakiego zezwolenia w nim chodzi. W związku z tym omawiany przepis, zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa, powinien wskazywać takie zezwolenie analogicznie, jak w przypadku pozostałych wyszczególnionych w nim źródeł pochodzenia zwierzęcia (odebranie zwierzęcia na podstawie **decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, interwencja, o której mowa w art. 7 ust. 3 tej ustawy**). Ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po wskazaniu przez przedstawiciela Rządu takiego zezwolenia.

12. Art. 24 ustawy przekazuje do określenia **w akcie o charakterze wewnętrznym, jakim jest zarządzenie**, sprawy zastrzeżone procedowaną ustawą dla materii jej przepisów – **organizację Centralnego Azylu**. Zgodnie bowiem z art. 1 ustawy, określającym jej zakres przedmiotowy, **określa ona organizację Centralnego Azylu**, co znajduje odzwierciedlenie **w tytule rozdziału 3 – „Organizacja Centralnego Azylu”**. Takie rozwiązanie budzi zastrzeżenia nie tylko na gruncie poprawnej legislacji ale w szczególności w kontekście **art. 92 ust. 1 Konstytucji** rozstrzygającego, że ustawy są wykonywane przez rozporządzenia. W związku z tym proponuje się, aby art. 24 ograniczał się do wskazania, że minister właściwy do spraw środowiska określa statut Centralnego Azylu.

Propozycja poprawki:

w art. 24 skreśla się wyrazy „, w którym określa organizację Centralnego Azylu”.

13. Przepis art. 33 ust. 2 pkt 3 ustawy stanowi, że powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska Pełnomocnik do spraw organizacji Centralnego Azylu w zakresie

tworzenia i organizacji Centralnego Azylu współpracuje z **właściwymi organami administracji publicznej**. Powstaje więc pytanie: **Z jakimi właściwymi organami współpracuje ten pełnomocnik, właściwymi w jakich sprawach?** Z proponowanego przepisu wynika, że to pełnomocnik będzie rozstrzygać, które to organy są właściwe do współpracy z nim. W związku z tym, zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa, proponowany przepis należy doprecyzować przez wskazanie organów, z którymi pełnomocnik współpracuje w zakresie tworzenia i organizacji Centralnego Azylu. Propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po wskazaniu tych organów przez przedstawiciela Rządu.

IV. Uwagi szczegółowe

1. Proponowany art. 2 ustawy zawiera definicje i skróty wyszczególnionych w nim określeń, posługując się we wprowadzeniu do wyliczenia konstrukcją „**Użyte w ustawie określenia i skróty oznaczają**”. Należy więc zaznaczyć, że przepis ten jest niezgodny z praktyką dotyczącą konstruowania przepisów definiujących na potrzeby ustawy używanych w niej określeń (słowniczka definicji) oraz skrótów określeń złożonych. Jeżeli projektodawca podjął decyzję o zamieszczeniu wszystkich skrótów użytych w ustawie w obrębie jednego przepisu zawierającego ich wyszczególnienie, to powinien to uczynić w wyodrębnionym przepisie (np. oznaczonym jako ust. 2 w omawianym art. 2) wyraźnie zaznaczając, że chodzi o skrót. Zaproponowana konstrukcja nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, które z określeń objętych regulacją art. 2 stanowią definicję, a które skrót. Ponadto, zasadą jest, że skrót określenia złożonego wprowadza się w przepisie, w którym po raz pierwszy użyto skracanego określenia złożonego. W rozpatrywanym przypadku powinno to nastąpić odpowiednio w art. 1 i w art. 2 pkt 5, zakładając, że skrótami są określenia: „Centralny Azyl” oraz „rozporządzenie 1143/2014”. Mając na uwadze liczbę określeń objętych skrótami (dwa) oraz to, że występują one w przepisach wcześniejszych niż przepisy, w których wprowadza się dotyczący ich skrót, skróty tych określeń proponuje się wprowadzić, zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką, w przepisie, w którym po raz pierwszy użyto skracanego określenia.

Propozycja poprawek:

art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zadania oraz organizację Centralnego Azylu dla Zwierząt, zwanego dalej „Centralnym Azylem”, a także zasady przyjmowania zwierząt do Centralnego Azylu i postępowania z nimi.”;

w art. 2:

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „i skróty”,
- b) skreśla się pkt 1,
- c) w pkt 5 przed wyrazami „lub inwazyjny” dodaje się wyrazy „zwanego dalej „rozporządzeniem 1143/2014,”, oraz średnik zastępuje się kropką,
- d) skreśla się pkt 6.

2. Przepisy art. 3 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy wymagają korekty zapewniającej ich spójność z treścią wprowadzenia do wyliczenia. Przepisy pkt 1 i 2 powtarzają bowiem normę wynikającą jednoznacznie z wprowadzenia do wyliczenia. Wprowadzenie do wyliczenia stanowi, że w Centralnym Azylu jest możliwe przetrzymywanie **zwierząt innych gatunków niż wymienione w ust. 1, a więc m.in. zwierząt gatunków innych niż inwazyjny gatunek obcy i gatunek CITES**. Mimo tego, dotyczące go pkt 1 i 2 stanowią, że w Centralnym Azylu można przetrzymywać gatunki obce niebędące **inwazyjnymi gatunkami obcymi** oraz gatunki dzikich zwierząt niebędące **gatunkami CITES**, co z literalnego brzmienia np. proponowanego art. 3 ust. 2 pkt 1 wynika, że w Centralnym Azylu jest możliwe czasowe przetrzymywanie żywych zwierząt **innych niż inwazyjne gatunki obce**, należących do gatunków obcych w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 1143/2014, **niebędących inwazyjnymi gatunkami obcymi**. W związku z tym oraz mając na uwadze określony w § 5 Zasad techniki prawodawczej nakaz redagowania przepisów ustawy zwięźle i syntetycznie, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 3 w ust. 2:

- a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „inwazyjnymi gatunkami obcymi ani”,
- b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „niebędących gatunkami CITES”.

3. Wątpliwości budzi przepis art. 5 ustawy w części, w jakiej wskazuje na **przykładowy** katalog podmiotów, z którymi współpracuje Centralny Azyl.

Po pierwsze – powstaje pytanie, w jakim zakresie Centralny Azyl ma współpracować z podmiotami innymi niż wyszczególnione w art. 5.

Po drugie – powstaje sprzeczność między wprowadzeniem do wyliczenia wskazującym na przykładowe wyliczenie podmiotów współpracujących z Centralnym Azylem a pkt 4 wskazującym, że ośrodek ten współpracuje również **z innymi podmiotami** niż wyszczególnione wcześniej. Reasumując, z brzmienia wprowadzenia do wyliczenia i pkt 4 w art. 5 wynika, że Centralny Azyl współpracuje **w szczególności m.in. z innymi podmiotami**.

Mając powyższe na uwadze rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki, zapewniającej spójność w obrębie proponowanego art. 5 (wprowadzenia do wyliczenia i pkt 4), jak i spójność art. 5 z art. 18 pkt 2, z którego wynika, że Dyrektor Centralnego Azylu, w ramach kierowania tym ośrodkiem, **współpracuje z podmiotami, o których mowa w art. 5, a więc tylko z tymi, które zostały w tym artykule wymienione**.

Propozycja poprawki:

w art. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „w szczególności”.

4. Wątpliwości budzi przepis art. 5 pkt 4 ustawy stanowiący, że Centralny Azyl współpracuje z ogrodami zoologicznymi, ośrodkami rehabilitacji zwierząt, azylami dla zwierząt oraz z **innymi podmiotami** na podstawie umów i porozumień. Powstaje bowiem pytanie: Czy przez wskazane w tym przepisie „inne podmioty” należy rozumieć podmioty inne niż ogrody zoologiczne, ośrodki rehabilitacji zwierząt, azyle dla zwierząt, czy również i podmioty inne niż wskazane we wcześniejszych pkt 1–3 w analizowanym artykule? Jeżeli chodzi o wszystkie wskazane wcześniej podmioty, w tym w pkt 1–3, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 5 w pkt 4 przed wyrazem „ogrodami” dodaje się wyrazy „innymi podmiotami niż wskazane w pkt 1–3, w szczególności z ogrodami” oraz skreśla się wyrazy „oraz innymi podmiotami”.

5. Przepis art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy stanowi, że protokół **przyjęcia zwierzęcia** do Centralnego Azylu zawiera **datę przekazania zwierzęcia** do tego ośrodka. Ponieważ inne przepisy ustawy odnoszą się do dokumentów zawierających **datę przyjęcia zwierzęcia** do Centralnego Azylu (np. art. 19 pkt 1 lita. a), z którą wiążą się również określone skutki prawne dotyczące adresatów (np. art. 7 ust. 4 pkt 8), powstaje pytanie: Czy protokół objęty zakresem regulacji omawianego przepisu nie powinien zamiast (albo oprócz) tej daty wskazywać na datę przyjęcia zwierzęcia do Centralnego Azylu. Wydaje się bowiem, że data przekazania zwierzęcia nie zawsze musi być zbieżna z datą jego przyjęcia do Centralnego Azylu. W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyraz „przekazania” zastępuje się wyrazem „przyjęcia”;

albo

w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazie „przekazania” dodaje się wyrazy „i przyjęcia”.

6. Wątpliwości budzi relacja przepisu art. 6 ust. 2 pkt 3 i art. 7 ust. 6 ustawy określających odpowiednio zawartość protokołu przyjęcia zwierzęcia do Centralnego Azylu i protokołu odmowy przyjęcia zwierzęcia do tego ośrodka do przepisów art. 14 ust. 4 pkt 2 ustawy określającego zawartość protokołu z przekazania zwierzęcia przetrzymywanego przez Centralny Azyl do przepisów ustawy.

Po pierwsze – protokół, o którym mowa w art. 14 ust. 4 pkt 2, zawiera **dane przekazującego zwierzę**. Z analizy proponowanych przepisów należy wnioskować, że podmiotem przekazującym zwierzę jest w rozpatrywanym przypadku Centralny Azyl, w którego imieniu zwierzę przekazuje jego dyrektor (art. 18 pkt 9 ustawy). Jeżeli tak, to proponowane rozwiązanie nie jest spójne z rozwiązaniem przyjętym w pozostałych ww. protokołach, przewidujących zamieszczanie w nich **danych Centralnego Azylu**.

Po drugie – zgodnie bowiem z art. 14 ust. 4 pkt 2 protokół z przekazania zwierzęcia zawiera **nazwę, siedzibę i adres przekazującego zwierzę**. Przyjmując, że wskazany w tym przepisie podmiot przekazujący zwierzę jest Centralnym Azylem, powstaje pytanie, dlaczego w dwóch innych protokołach sporządzanych przez Centralny Azyl nie zamieszcza się również **jego adresu**, który w świetle proponowanych przepisów nie jest tożsamy z siedzibą tego ośrodka (**zgodnie z art. 16 ust. 1 siedzibą Centralnego Azylu**

jest – gmina Lesznów, województwo mazowieckie). Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 pkt 3 i art. 7 ust. 6 protokoły te zawierają **nazwę i siedzibę Centralnego Azylu, bez adresu**. W związku z tym, jeżeli w protokołach, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 i art. 7 ust. 6, powinno się wskazywać adres Centralnego Azylu, a przekazującym zwierzę, o którym mowa w art. 14 ust. 4 pkt 2, jest Centralny Azyl, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawek:

w art. 6 w ust. 2 w pkt 3 oraz w art. 7 w ust. 7 pkt 3 wyrazy „i siedzibę” zastępuje się wyrazami „, siedzibę i adres”;

w art. 14 w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „przekazującego zwierzę” zastępuje się wyrazami „Centralnego Azylu”.

7. Przepisy art. 7 ustawy są niespójne w zakresie, w jakim wskazują na nazwę objętej ich regulacją prośby. Mimo, że dotyczą tej samej prośby, to odnoszą się kolejno w:

- 1) ust. 1 – do „prośby o udzielenie zgody na przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu”;
- 2) ust. 7 pkt 1 – do „prośby o przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu”; **w taki sam sposób do prośby tej odnosi się art. 20 pkt 1;**
- 3) ust. 7 pkt 2 i 6 oraz ust. 8 i 9 – do „prośby o przyjęcie zwierzęcia”.

W związku z powyższym oraz mając na uwadze określony w § 10 Zasad techniki prawodawczej wymóg używania jednakowych określeń do oznaczania jednakowych pojęć, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawek:

w art. 7 w ust. 1 skreśla się wyrazy „udzielenie zgody na”;

użyte art. 7 w ust. 7 w pkt 2 i 6, w ust. 8 i w ust. 9 dwukrotnie wyrazy „przyjęcie zwierzęcia” zastępuje się wyrazami „przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu”.

8. Przepisy art. 7 ust. 2 ustawy, określające przesłanki, których wystąpienie pozwala na udzielenie zgody na przyjęcie zwierzęcia do Centralnego Azylu, jest niespójny z ust. 5 tego artykułu określającym przesłanki, których wystąpienie powoduje odmowę udzielenia takiej zgody. Należy bowiem zwrócić uwagę, że art. 7 ust. 5 pkt 2 przewiduje konieczność odmowy udzielenia takiej zgody **w przypadku możliwości umieszczenia zwierzęcia w ogrodzie zoologicznym, ośrodku rehabilitacji zwierząt lub azylu**

dla zwierząt. Okoliczność ta nie jest natomiast uwzględniana w art. 7 ust. 2.

W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 7 w ust. 2 w części wspólnej po wyrazie „operacyjności” dodaje się wyrazy „, nie ma możliwości umieszczenia zwierzęcia w ogrodzie zoologicznym, ośrodka rehabilitacji zwierząt lub azylu dla zwierząt”.

9. Zastrzeżenia budzi sposób zredagowania przepisów art. 7 ust. 4 pkt 2–5 ustawy w zakresie spraw dotyczących starosty. Wskazać należy, że ponieważ przepisy te zostały zamieszczone w punktach, to należy je czytać łącznie z wprowadzeniem do wyliczenia i częścią wspólną ust. 4, z pominięciem pozostałych punktów, **chyba, że zawierają w swojej treści odniesienie do spraw regulowanych w pozostałych punktach.** Obecnie przepisy pkt 2–5 nie zawierają takich odniesień. Powoduje to, że przykładowo z brzmienia art. 7 ust. 4 pkt 4 wynika, że starosta po pierwsze **niezwłocznie** informuje Dyrektora Centralnego Azylu **licząc od dnia udzielenia przez Dyrektora Centralnego Azylu zgody na przyjęcie takiego zwierzęcia,** a po drugie, że przekazuje te informacje zawsze po udzieleniu tej zgody. Wydaje się natomiast, że termin na niezwłoczne przekazanie tych informacji powinien być liczony **od momentu gdy Dyrektor Centralnego Azylu zwrócił się do starosty z prośbą o ustalenie właściciela lub posiadacza zwierzęcia, zgodnie z art. 7 ust. 4 pkt 2, i tylko w takim przypadku.** W związku z tym przepisy pkt 2–5 wymagają zmian polegających na powiązaniu regulowanych w nich spraw, np. zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką.

Propozycja poprawki:

w art. 7 w ust. 4:

- a) w pkt 3 i w pkt 5 w lit. a po wyrazie „starosta” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1,”,
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) starosta, o którym mowa w pkt 2, niezwłocznie informuje Dyrektora Centralnego Azylu o wynikach działań podjętych przez niego zgodnie z pkt 3;”.

10. Wątpliwości budzą przepisy art. 8 ust. 1 ustawy w zakresie, w jakim wskazują, że zwierzę przyjęte do Centralnego Azylu jest w nim przetrzymywane do dnia wystąpienia

czynności określonych w poszczególnych punktach tego ustępu. Przykładowo, art. 8 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 stanowią odpowiednio, że zwierzę jest przetrzymywane w Centralnym Azylu **do dnia wskazania sposobu dalszego postępowania z nim** przez podmiot, o którym mowa w art. 38 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, **do dnia zgłoszenia się** po nie właściciela lub posiadacza, do dnia znalezienia podmiotu uprawnionego do utrzymywania zwierzęcia. Czy faktycznie zwierzę ma być przytrzymywane w tym ośrodku do dnia samego wskazania sposobu postępowania z nim przez taki podmiot, zgłoszenia się właściciela lub posiadacza zwierzęcia, czy znalezienia podmiotu uprawnionego do utrzymywania zwierzęcia. **Wydaje się bowiem, że dzień wstąpienia takich czynności niekoniecznie musi być tożsamy z dniem faktycznego przekazania zwierzęcia, zgodnie z przepisami art. 14.** W związku z tym, ewentualna propozycja poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

11. Wątpliwości budzi przepis art. 10 ustawy, stanowiący, że **transport zwierzęcia przez inne podmioty** odbywa się na podstawie porozumień lub umów, o których mowa w art. 5 pkt 4.

Po pierwsze – z brzmienia tego przepisu nie wynika, co należy rozumieć przez wskazane w nim „inne podmioty”. Inne niż które? Jeżeli przepis ten dotyczy transportu zwierzęcia tylko przez podmioty, o których mowa w art. 5 pkt 4 (ogrody zoologiczne, ośrodki rehabilitacji zwierząt, azyle dla zwierząt oraz podmioty inne niż wskazane w art. 5 pkt 1–3), na co wskazuje odwołanie się w proponowanym przepisie do umów i porozumień zawieranych w zakresie realizacji zadań Centralnego Azylu, o których mowa w art. 4 pkt 1–4 i 7, to proponuje się aby wynikało to z brzmienia omawianego przepisu, np. zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką. W przeciwnym razie propozycja poprawki w tym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Po drugie – z proponowanego przepisu nie wynika transport jakich zwierząt jest objęty zakresem jego regulacji. Jeżeli są to zwierzęta przyjmowane do Centralnego Azylu, powinno to wynikać z jego brzmienia, np. zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką, wzorowaną zresztą na rozwiązaniu przyjętym przez projektodawcę w art. 11 ust. 3 pkt 3.

Propozycja poprawki:

w art. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Transport zwierzęcia przez inne podmioty

odbywa się na podstawie porozumień lub umów, o których mowa w art. 5 pkt 4,” zastępuje się wyrazami „Transport zwierzęcia do Centralnego Azylu przez podmioty, o których mowa w art. 5 pkt 4, odbywa się na podstawie porozumień lub umów wskazanych w tym przepisie”;

albo

w art. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Transport zwierzęcia przez inne podmioty odbywa się na podstawie porozumień lub umów, o których mowa w art. 5 pkt 4,” zastępuje się wyrazami „Transport zwierzęcia do i z Centralnego Azylu przez podmioty, o których mowa w art. 5 pkt 4, odbywa się na podstawie porozumień lub umów wskazanych w tym przepisie”.

12. Przepis art. 11 ust. 3 pkt 1 ustawy stanowi, że Dyrektor Centralnego Azylu opracowuje i aktualizuje procedury działania ucieczki zwierzęcia, w tym plan eliminacji tego zwierzęcia **ze środowiska**. Pozostałe przepisy procedowanej ustawy (np. art. 13 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 5 pkt 2 i art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. d) używają określenia „**środowisko przyrodnicze**”, jak należy domniemywać w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody. W związku z tym, jeżeli w art. 11 ust. 3 pkt 3 chodzi również o „środowisko przyrodnicze”, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 11 w ust. 3 w pkt 1 po wyrazie „środowiska” dodaje się wyraz „przyrodniczego”.

13. Przepis art. 11 ust. 3 pkt 3 ustawy należy doprecyzować przez określenie czego lub kogo dotyczy objęta jego zakresem regulacji procedura transportu do i z Centralnego Azylu oraz przemieszczania na terenie tego ośrodka. Jeżeli są to zwierzęta, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 11 w ust. 3 w pkt 3 po wyrazie „transportu” dodaje się wyraz „zwierząt” oraz po wyrazie „przemieszczania” dodaje się wyraz „zwierząt”.

14. Przepis art. 11 ust. 3 pkt 4 ustawy wymaga doprecyzowania, ponieważ z jego brzmienia nie wynika obsługa czego ma stanowić przedmiot procedury opracowywanej przez Dyrektora Centralnego Azylu. Jeżeli przedmiotem tej obsługi mają być pomieszczenia tego ośrodka, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 11 w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „obsługi, w tym sprzątania pomieszczeń” zastępuje się wyrazami „obsługi, w tym sprzątania, pomieszczeń”.

15. Przepis art. 14 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy jest niespójny z art. 15 ust. 1 pkt 1 w zakresie terminologii używanej na określenie decyzji administracyjnej. Wskazane w nim rozstrzygnięcie określono „decyzją administracyjną”, natomiast w art. 15 ust. 1 pkt 1 „decyzją”. W związku z tym, mając na uwadze określony w § 10 Zasad techniki prawodawczej nakaz, aby do oznaczania jednakowych pojęć używać jednakowych określeń, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. **Analogiczna uwaga dotyczy art. 33 ust. 2 pkt 2 i art. 34 ust. 3 i 4 ustawy.**

Propozycja poprawek:

w art. 15 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „decyzji” dodaje się wyraz „administracyjnej”;

w art. 34:

a) w ust. 3 po wyrazie „decyzji” dodaje się wyraz „administracyjnej”;

b) w ust. 4 po wyrazie „decyzja” dodaje się wyraz „administracyjna”.

16. Przepis art. 14 ust. 5 pkt 2 ustawy wymaga doprecyzowania. Stanowi on bowiem, że Dyrektor Centralnego Azyłu przekazując zwierzę bierze pod uwagę „możliwe do osiągnięcia korzyści dla różnorodności biologicznej, w tym możliwość przywrócenia do środowiska przyrodniczego lub **ochronę *ex situ*** w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody **tego gatunku**”. Powstaje pytanie: Którego gatunku?, gdyż nie wynika to z brzmienia analizowanego przepisu. Jeżeli w rozpatrywanym przypadku chodzi o możliwość przywrócenia do środowiska przyrodniczego lub ochronę *ex situ* przekazywanego zwierzęcia albo gatunku, do którego należy przekazywane zwierzę, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. Jeżeli nie, to propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu. Ponadto, w zaproponowanej poniżej poprawce uwzględniono korektę redakcyjną określenia „ochrona *ex situ*”, którego pisownia używana w ustawie o ochronie przyrody nie uwzględnia kursywy.

Propozycja poprawki:

w art. 14 w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „*ex situ* w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tego gatunku” zastępuje się wyrazami „*ex situ* w rozumieniu ustawy

z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przekazywanego zwierzęcia”;

albo

w art. 14 w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „*ex situ* w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tego gatunku” zastępuje się wyrazami „*ex situ* w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody gatunku, do którego należy przekazywane zwierzę”.

17. Przepis art. 18 pkt 3 ustawy wymaga korekty redakcyjnej mającej na celu zarówno jego doprecyzowanie, jak i zapewnienie wewnętrznej kompatybilności w części określającej zakres spraw objętych współpracą Dyrektora Centralnego Azylu ze wskazanymi w tym przepisie podmiotami, np. zgodnie z rekomendowaną poniżej propozycją poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 18 w pkt 3 wyrazy „w zakresie ustalania wysokości kosztów transportu zwierzęcia, leczenia weterynaryjnego, znakowania, kwarantanny lub izolacji, opieki nad nim, jego wyżywienia lub jego uśmiercenia i utylizacji zwłok” zastępuje się wyrazami „w zakresie ustalania wysokości kosztów transportu, leczenia weterynaryjnego, znakowania, kwarantanny lub izolacji zwierzęcia, opieki nad nim, jego wyżywienia lub uśmiercenia i utylizacji jego zwłok”.

18. Przepisy art. 18 pkt 11 i 12 ustawy wymagają doprecyzowania polegającego na wskazaniu podmiotu, którego działalność stanowi przedmiot wskazanego w nich sprawozdania i uproszczonego sprawozdania. Jeżeli chodzi w nich o działalność Centralnego Azylu, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 18 w pkt 11 i 12, w art. 20 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 21 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „z prowadzonej działalności” zastępuje się wyrazami „z działalności Centralnego Azylu”.

19. Przepis art. 20 pkt 4 ustawy jest niezrozumiały i niespójny z przepisami, do których odsyła, tj. z art. 11 ust. 3 pkt, 1, 2 i 7.

Po pierwsze – jeżeli chodzi o określenie głównego rodzaju zdarzeń, których liczbę i opis należy zamieścić w rocznym sprawozdaniu z podstawowej działalności. Z przyjętego sposobu jego zredagowania nie wynika bowiem o liczbę i opis jakich

podstawowych zdarzeń w nim chodzi, czy są to zdarzenia wymagające zastosowania procedur, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7, czy zdarzenia niebezpieczne wymagające zastosowania tych procedur. Wiadomo tylko, że są to zdarzenia, do których zalicza się w szczególności pożary, ucieczki lub inne niebezpieczne zdarzenia. Przepis ten stanowi bowiem, że roczne sprawozdanie z podstawowej działalności zawiera „liczbę i opis **zdarzeń, w szczególności** pożarów, ucieczek, chorób **lub innych niebezpiecznych zdarzeń wymagających zastosowania procedur**, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7”.

Po drugie – zakładając, że są to zdarzenia wymagające zastosowania procedur, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7, za bezprzedmiotowe i wprowadzające w błąd należy uznać uwzględnienie przy wyszczególnianiu konkretnych zdarzeń tzw. **innych niebezpiecznych zdarzeń**, tym bardziej, że omawiany przepis wskazuje na ich przykładowe wyliczenie – „w szczególności”.

Po trzecie – również zakładając, że są to zdarzenia wymagające zastosowania procedur, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7, proponowany przepis jest niespójny z przepisami art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7 określającymi zakres objętych ich zakresem regulacji procedur. Stanowi on bowiem, że w rocznym sprawozdaniu zamieszcza się liczbę i opis m.in. pożarów, ucieczek, chorób oraz tzw. innych niebezpiecznych zdarzeń, wymagających zastosowania ww. procedur. Należy więc zaznaczyć, że zakresem żadnej z tych procedur nie są objęte **pożary**, natomiast zdarzeniami wymagającymi zastosowania tych procedur, oprócz ucieczki zwierzęcia i choroby zakaźnej, jest tylko **wydostanie się zwierzęcia z pomieszczeń przeznaczonych do jego przetrzymywania**. Przepisy art. 11 ust. 3 dotyczą następujących procedur:

- 1) pkt 1 – działań na wypadek **ucieczki** zwierzęcia, w tym plan jego eliminacji;
- 2) pkt 2 – działań na wypadek **wydostania się zwierzęcia z pomieszczeń przeznaczonych do jego przetrzymywania**;
- 3) pkt 7 – na wypadek wystąpienia **choroby zakaźnej**.

Ponadto, jak należy wnioskować, w analizowanym przepisie chodzi o **choroby zakaźne** objęte procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3 pkt 7.

W związku z tym w zależności od tego, czy art. 20 pkt 4 dotyczy wyłącznie zdarzeń wymagających zastosowania wskazanych w nim procedur, czy też zdarzeń niebezpiecznych, które wystąpiły w Centralnym Azylu, w szczególności pożarów i zdarzeń wymagających zastosowania procedur, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1,

2 i 7, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 20 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) liczbę i opis zdarzeń wymagających zastosowania procedur, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7;”;

albo

w art. 20 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) liczbę i opis niebezpiecznych zdarzeń, które wystąpiły w Centralnym Azylu, szczególności pożarów i zdarzeń wymagających zastosowania procedur, o których w mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1, 2 i 7;”.

Sławomir Szczepański

Główny legislator